

Syyrin Sanomat *2025*

Tamminiemen edusta. Kuva: Pirkko Laakso

SISÄLLYS

TOIMITTAJALTA.....	3
HYVÄT SUKULAISET.....	4
KUULUMISIA SÄÄTIÖLTÄ.....	7
ESKO KUIVAJÄRVEN KUULUMISIA.....	8
VEIKKO IHAMUOTILA JA KEKKONEN	9
SUKUKOKOUS TAMMINIEMESSÄ.....	12
JATKOA LILJA LIUKKOSEN VIIME VUODEN ESITTELYLLE.....	16
EVA IHAMUOTILA JA VAPAUSSOTA.....	18
MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖN MYÖNTÄMÄT APURAHAT.....	19
SUKUSEURAN JOHTOKUNTA 2025.....	20

TOIMITTAJALTA

Hyvä lukija,

Käsissäsi on uunituore lehti. Matilda Ihamuotilan säätiön uusi puheenjohtaja, hallituksen pitkäaikainen jäsen Anssi Aaltonen hyppäsi Timo Syrjäsen saappaisiin. Kuluneen vuoden sukkokokous pidettiin syyskuun alussa Urho Kekkosen kotimuseossa, Tamminiemessä. Risto Ihamuotila muistelee isäänsä Veikko Ihamuotilan ja presidentti Urho Kekkosen ystävyssuhdetta Veikon toimiessa Kekkosen virkamieshallituksessa maatalousministerinä.

Ensi syksynä sukuseuran retki pidetään **29.8.2026 Tampereella**. Aloitetaan tapaaminen **klo 12** yhteisellä ruokailulla Madame-ravintolassa, joka sijaitsee Tampereen ydinkeskustassa osoitteessa Frenckellinaukio 1. Ravintolan edestä löytyy runsaasti parkkipaikkoja. Tämän jälkeen tutustumme kävelykierroksella 1918 sisällissodan tärkeimpiin taistelupaikkoihin ja merkittäviin kohteisiin. Opastus ja ravintolan katutaso ovat esteettömiä. Opastettu kierros alkaa Keskustorilta ja päättyy Näsinkalliolle. Päivä päättyy opastettuun kierrokseen. Omavastuuosuus on aikuisilta 20 euroa ja alle 12-vuotiaat pääsevät ilmaiseksi. **Sitovat ilmoittautumiset ja erikoisruokavaliot tulee ilmoittaa 14.8.2026 mennessä.**

Kiitän lämpimästi lehteen kirjoittaneita sukulaisia.

Hyviä lukuhetkiä ja rauhallista joulunaikaa!

Syyrin Sanomien toimittaja,

Sini Fabre

HYVÄT SUKULAISET,

Saamme jännittää tänäkin jouluna, tuleeko valkoinen vai musta jouluku. Onneksi vaikka ei ole lunta, illan pimeys peittää ankean harmauden ja pimeyttä valaisee monenlaiset jouluvalot. Kaupat aloittivat joulun valmistelun jo syyskuussa. Lapsille on varmasti hankala selittää, miksi emme osta joulukalenteria syyskuussa. Ehkä kauppojen kannattaisi lanseerata uudenlainen kalenteri, jossa olisi 24 luukun sijasta 100 luukkua.

Joulua varjostaa edelleen 2022 alkanut Ukrainan sota. Viime joulukirjoituksessa pohdin, mitä tapahtuu kun presidentti vaihtuu Yhdysvalloissa. Trumpin vaalilupaus ei toteutunut. Rauhaa ei saatu vuorokaudessa eikä kahdessa. Jokainen meistä on kuullut tai lukenut uutisista, miten neuvottelut ovat sujuneet. Mielestäni Trumpin toiminnalla on kuitenkin ollut positiivinen vaikutus alkaviin rauhanneuvotteluihin. Hän on kiristänyt pakotteita Venäjää kohtaan ja vähentämällä omaa aseapuaan Ukrainalle hän on pakottanut Euroopan maita lisäämään tarvittavaa aseapua. Kukaan meistä ei tiedä, mitä kaikkea on neuvoteltu kulissien takana. Toivotaan, että saadaan vihdoinkin aikaan rauha, johon kaikki osapuolet sitoutuvat.

Vuosi vuodelta vanhenemme ja emme enää pärjää arjessa. Tarvitaan kodinhoitajia, kotisairaanhoidajia ja ateriapalvelua. Tavoitteena on, että ollaan mahdollisimman pitkään kotona. Suomen vanhustenhuolto näyttää paperilla hyvin järjestetyltä mutta käytännön toteutuksessa on vakavia haasteita. Näitä ovat hoivan riittävyys, kustannusten nousu ja ammattitaitoisen henkilöstön saatavuus. Näiden haasteiden lisäksi ongelmaksi nousee useilla vanhuksilla yksinäisyys. On monia vanhuksia, joilla ei ole lähiomaisia tai he asuvat kaukana. Hyvät sukulaiset, muistakaa läheisiänne joulutervehdyksillä.

Sukukokouksessa 6.9.2025 Tamminiemessä päätimme seuraavat asiat.

- Johtokunnassa jatkavat Janne Rajala, Tuulikki Koskinen, Antti Pakula, Merja Isotalo, Ulla Vesander, Marja Äärilä, Sini Fabre ja Jukka Kahila.
- Jäsenmaksu 2026–2027 yksin asualta 10 €, perheiltä 30 € ja alle 18-vuotiailta sekä kunnia-/ainaisjäsenillä ei jäsenmaksua. Merkatkaa maksavien perheenjäsenten nimet.

Sukuseuraa rahoitetaan jäsenmaksuilla ja Matilda Ihamuotilan Muistosäätiön vuosittaisella tuella. Kokous kiittää säätiötä saamastaan tuesta. Samalla todetaan, että jäsenmaksujen määrä on selkeästi pudonnut. Muistutan, että erillisiä jäsenmaksulomakkeita ei lähetetä, vaan maksulomake on painettuna Syyrin Sanomissa.

- Osoiterekisteri on päivitetty uuteen Excel-taulukkoon. Lisäksi toivomme, että saisimme osoitteiden rinnalle myös sähköpostiosoitteet, jolloin yhteydenpito nopeutuu.

Ensi syksyn kesäretki on 29.8.2026 Tampereella. Kutsu on tässä lehdessä. Muistakaa varata retkipäivä ajoissa kalenteriin.

Matilda Ihamuotilan Säätiön apurahahakemus ja tarvittavat täyttöohjeet löytyvät Syyrin sukuseuran kotisivuilta. Säätiön sihteeri on toivonut, että hakemus täytetään sähköisesti ja toimitetaan sähköpostin liitteenä osoitteeseen **sihteerihamuotila@outlook.com**. Hakuaika päättyy 30.9.2026. Apurahan hakijat, noudattakaa annettuja ohjeita ja täyttäkää hakemus huolellisesti ja kysykää tarvittaessa neuvoa.

Ilmoittakaa minulle osoitteenmuutokset, sukuun syntyneet ja edesmenneet henkilöt, jotta tieto sukulaisista olisi ajan tasalla. Lisäksi toivon, että saisin myös sähköpostiosoitteita tiedottamisen helpottamiseksi. Ohessa on jäsenmaksulomake, joka ei koske kunnia-/ ainaisjäseniä.

Lopuksi haluan kiittää suvunjäseniä osallistumisesta sukukokouksiin ja kesäretkiin, Matilda Ihamuotila Muistosäätiötä saamastamme tuesta, sukuseuran hallituksen jäseniä hyvästä yhteistyöstä, Sini Fabrea Syyrin Sanomien toimittamisesta ja Matti Saarista kotisivujen ylläpidosta.

Haluan toivottaa teille kaikille rauhallista ja iloista joulua sekä onnellista uutta vuotta 2026. Pidetään huolta toisistamme ja muistetaan, että yhdessä olemme vahvempia.

Jukka Kahila, sukuseuran puheenjohtaja

Saajan tilinumero	Liedon Osuuspankki FI64 4713 1020 0186 75	JÄSENMAKSU 2023 Yksin asuva 10 € Perhejäsenmaksu 30 € Alle 18 v ei jäsenmaksua Merkaa maksavien perhejäsenten nimet
Saaja	Syyrin Sukuseura	
Maksaja		
Tililtä nro		Eräpäivä
		Euro

KUULUMISIA SÄÄTIÖLTÄ

Yleinen taloudellinen epävarmuus haastaa edelleen yhteiskunnallisesti. Opiskelijoiden etuudet heikkenivät syksyllä, kun opiskelijoiden asumisen tukia muutettiin elokuun alusta lukien. Muutos tarkoitti sitä, että iso osa opiskelijoista siirtyi yleisen asumistuen piiristä opintuen asumislisän saajiksi. Useimmalla tämä tarkoittaa sitä, että kuukausittainen tuki laskee. Suuri muutos on myös sillä, että aiemmin yleistä asumistukea on saanut myös niiltä kuukausilta, kun ei opiskele. Nyt asumislisää saa vain opiskelukuukausilta. Muutoksilla on siten jo lähtökohtaisesti pienituloisten opiskelijoiden arkeen suuri vaikutus.

Muutoksien myötä Matilda Ihamuotilan muistosäätiön merkitys suvun opiskelijoiden tukemisessa onkin jopa aiempaa tärkeämmässä asemassa. Säädekirjan mukaisesti säätiön tarkoituksena on tukea suvun opiskelijoita, olivatpa opiskelut mitä laatua tahansa.

Hakemuksia tuli tänäkin vuonna suuri määrä. Säätiön hallitus on viime vuosina kiinnittänyt entistä enemmän huomiota hakemuksien laatuun, siihen että kaikki pyydetty liitteet on toimitettu asianmukaisesti täytettyinä, ja saatekirjeestä on saanut riittävän kattavan kuvan hakijan opiskeluista sekä opiskeluun tarvittavasta säätiön tuesta. Ilahduttavaa onkin, että hakemukset ovat vuosi vuodelta parantuneet ja pääsääntöisesti olleet hyviä. Säätiön hallitus pyytää jatkossakin kiinnittämään huomiota hakemuksien laatuun. Tuntipalkka huolellisesti täytetystä hakemuksesta on kuitenkin varsin kohtuullinen.

Kuluvana vuonna säätiön hallituksen kokoonpanoon on tullut muutoksia, kun pitkäaikainen hallituksen puheenjohtaja Timo Syrjänen luopui tehtävästään ja paikastaan hallituksessa. Timon tilalle hallitukseen valittiin Fanny Syrjänen. Timo on luotsannut säätiön hallitusta useita vuosia erinomaisesti, ja hänen johdollaan hallitus on kyennyt pitämään apurahat hyvällä tasolla vaikeissakin taloussuhdanteissa. Kunniatehtäväni on jatkaa Timon viitoittamalla polulla, ja tässä auttaneen myös noin 20 vuoden kokemus säätiön hallituksesta.

Suuri kiitos Timolle säätiön ja suvun eteen tehdystä työstä. Toivotan myös kaikille sukulaisille hyvää ja rauhallista vuotta 2026.

Matilda Ihamuotilan muistosäätiön hallituksen puheenjohtaja,

Anssi Aaltonen

KUULUMISIA ERKKI KUIVAJÄRVELTÄ

Olen saanut kunnian toimia Matilda Ihamuotilan muistosäätiön hallintoneuvoston puheenjohtajana viimeisen kahden vuoden ajan. Säätiön hallintoneuvostossa olen ollut mukana yli kolme vuosikymmentä ja tänä aikana olen nähnyt, kuinka huolellinen ja vastuullinen toiminta on turvannut säätiön jatkuvuuden. Sijoituksia hoidetaan pitkäjänteisesti ja maltillisella riskillä, mikä on mahdollistanut tasaisen apurahojen myöntämisen vuodesta toiseen. Viime vuonna jäin eläkkeelle pitkän ja antoisan kauppiasuran jälkeen. Sitä ennen työskentelin pankkialalla monipuolisissa tehtävissä, mikä

antoi vahvan pohjan talouden ja sijoitusten ymmärtämiselle.

Työelämän ohella olen ollut aktiivinen järjestötoiminnassa, muun muassa Tampereen ja Valkeakosken kauppakamarien hallituksissa ja Keskuskauppakamarin valtuuskunnassa. Nuorempana toimin myös aktiivisesti Nuorkauppakamarissa ja Round Table-järjestössä. Metsästysseuroissa olen ollut syksyisin mukana vuosikymmeniä, lähinnä hirvimetsällä Ylöjärvellä ja Multialla.

Vapaa-ajalla nautin luonnosta ja liikkumisesta – pyöräilen, pelaan golfia ja vietän aikaa mökillä. Nykyisin asun vaimoni Terhin kanssa Tampereella. Matkustaminen on myös tärkeä osa elämäämme: välillä suuntaamme Lapin tuntureille ja toisinaan Välimeren lämpöön. Perhe pitää arjen vauhdikkaana: kaksi tytärtämme, Heidi ja Eveliina, sekä kolme lastenlasta – Anton (5 v.), Mikael (3 v.) ja Eemeli (1 v.) – tuovat iloa ja energiaa jokaiseen päivään.

VEIKKO JA URHO

Teksti: Risto Ihamuotila

Veikko Ihamuotila valittiin MTK:n puheenjohtajaksi vuoden 1955 alusta, siinä tehtävässä hän oli 21 vuotta. Urho Kekkosesta tuli Tasavallan Presidentti vuonna 1956 ja hän puolestaan oli tässä tehtävässä peräti 25 vuotta. Ajanjaksot menivät siis suurelta osin päällekkäin. Herroilla oli tiivis yhteistyö, joka johti myös ystävyyteen.

Veikko alkoi MTK:n puheenjohtajaksi tultuaan rakentaa suhteita muihin yhteiskunnan päättäjiin. Nykyisin tätä kutsutaan verkostoitumiseksi. Tasavallan Presidentti oli tässä tietenkin keskeisessä asemassa. Veikko kutsui hänet metsälle MTK:n tilalle Kettulaan ja Metsäliiton hirvestysalueille Äänekoskelle. Maaseudun Tulevaisuus-lehdessä nähtiin silloin tällöin nämä päättäjät yhdessä tarkastelemassa vaikkapa satotappioita katovuosina.

Neuvostoliitto lähetti Suomelle nootin syksyllä 1961 Kekkosen ollessa Havaijin saarella Yhdysvaltoihin tekemänsä valtiovierailun lopuksi. Kekkosen joutui myöhemmin syksyllä lähtemään Novosibirskin kaupunkiin tapaamaan Neuvostoliiton johtajaa Nikita Hrushtsevia. Veikko, arvatessaan Kekkosen suuren huolen, kutsui hänet viikonlopuksi Äänekoskelle hirvijahtiin, jotta presidentti voisi rentoutua ennen matkaansa. Kun Urho sitten lähti Äänekoskelta, hän sanoi Veikolle, että nyt voivat kovat ajat olla edessä. Kuten tiedetään, Kekkonen pystyi sitten neuvottelemaan niin, että nootti saatiin kumottua. Nämä Kekkosen sanat mielestäni vesittävät sen joidenkin silloisten poliitikkojen viljelemän ajatuksen, että Kekkonen lähti sopimaan Venäjän johtajan kanssa uudelleen valitsemisestaan presidentiksi.

Ystävyys Veikon ja Urhon välillä syveni ajan kuluessa. Niinpä äitini Anna-Liisa sai jokaisen Kettulan hirvijahdin jälkeen huolehtia, että Histalla kaikki oli kunnossa, kun koskaan ei tiennyt tulisiko Veikko jahdin jälkeen viskiryyppylle valtakunnan päämiehen kanssa.

Kun Veikko täytti 60 vuotta 17.2.1971, oli Kekkonen tietysti mukana kunniavieraana. Hän päätti vähän hauskuuttaa tilaisuutta. Kun Veikko lähti pääruoan jälkeen tapaamaan muita vieraita ja ollessaan Marskin ison salin taaimmaisessa nurkassa, nousi Kekkonen ylös ja alkoi pitää kiitospuhetta. Veikko joutui tulemaan takaisin paikalleen hurjaa vauhtia matkalla olevien pöytien kolistessa. Kiitospuheessaan Kekkonen siteerasi Ilmari Turjan Veikon juhlakirjaan tekemää artikkelia, jonka mukaan Veikko halusi aina päättää sekä suuret että pienet asiat. Kekkonen jatkoi: ”Lisäisin siihen, että sekä omat että toisten asiat”.

Kun kuuluisa ETYK-kokous oli tulossa kesällä 1975, hajotti Kekkonen istuvan poliittisen hallituksen ja nimitti tilalle virkamieshallituksen. (Ehkäpä Kekkonen halusi kokouksessa loistaa yksin ilman muita poliitikkoja). Veikko Ihamuotilasta tuli virkamieshallituksen maatalousministeri, ja seuraavana itsenäisyyspäivänä Kekkonen myönsi hänelle ministerin arvonimen. Alun perin Veikko ei halunnut ottaa vastaan mitään arvonimeä, esimerkiksi maanviljelysneuvosta, mutta ministeri sitten lopuksi kelpasi. Vuonna 1977 Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellinen tiedekunta promovoi sekä Urhon että Veikon kunniatohtoriksi. Kuriositeettina mainittakoon, että minä jouduin kirjoittamaan Kekkosen tilaisuudessa pitämän kiitospuheen.

Ja vielä yksi tarina. Neuvostoliiton suurlähettiläänä Suomessa oli 1970-luvun loppuvuosina Vladimir Stepanov. Hän oli hyvin hankala mies ja esiintyi kuin Suomen hallitsija. Neuvostoliiton puolustusministerin, marsalkka Ustinovin vieraillessa Suomessa, hän esitti Kekkoselle yhteisiä sotaharjoituksia, jotka olisivat osoittaneet maailmalle Suomen liukuneen kokonaan Neuvostoliiton vaikutuspiiriin. Kekkonen sai saunan lauteilla torjuttua esityksen. Myöhemmin kävi ilmi, että Stepanov oli tämänkin takana.

Eräänä tuon ajan syksynä Kekkonen soitti Veikolle kertoen, että hänellä oli taas ollut harmejä Stepanovista ja kysyi, voisiko hän tuoda hänet Histalle jänisjahtiin. Veikon oli tietysti pakko suostua. Jahdin jälkeen pidetyn päivällisen aluksi Veikko käväisi keittiössä ja toi mukanaan pullon. Hän sanoi, että nyt saattekin sellaista, mitä ette koskaan ole juoneet. Minulla on tässä suomalaisilta viljelijöiltä saamaani, sokerijuurikkaista tehtyä snapsia. Kun lasit oli täytetty, sanoi vihaisen näköinen Stepanov: ”Kun Suomessa on alkoholimonopoli, niin miten isäntä voi tarjota kiellettyä ainetta ja vielä valtakunnan päämiehelle.” Kekkonen sanoi siihen, että aivan oikein, se on tuhattava välittömästi ja veti snapsin pohjanmaan kautta. Tilannetajua parhaimmillaan.

Kekkonen saapui Veikon hautajaisiin talvella 1979. Ei hänkään ollut enää kunnossa. Päiväkirjaan hän oli kirjoittanut: ”Ihamuotilan kartanossa?” Todellisuudessa hän oli vain kirkossa ja haudalla.

Kirjoittaja on Veikko Ihamuotilan vanhin poika.

»Muamotila kertoi yhden illan juttuja Vennamosta, jonka taantea kului 5 penniä.»

*Ystävykset Veikko ja Urho iloisissa tunnelmissa ilmeisesti metsästysreissun jälkeen.
(Kuva teoksesta Urho Kekkosen päiväkirjat)*

SUKUKOKOUS TAMMINIEMEEN

Teksti Sini Fabre ja kuvat Pirkko Laakso

Syyskuun ensimmäisenä lauantaina pidimme sukkokouksen Helsingin Meilahdessa, Suomen tasavallan presidenttien virka-asunto Tamminiemessä. Aloitimme ruokailulla Café Adjutantissa, minkä jälkeen oli vuorossa tunnin mittainen opastettu kierros. Ravintolan avautuu hieno näkymä Kuusisaarensalmeen, jossa lipui ohi komeita huvi- ja purjeverneitä. Ravintolan tarjoama saariston kalasoppa sopi oikein hyvin merelliseen ympäristöön.

Oikealla Tuulikki Koski, keskellä Tuulikin äiti

Hanna-Leena Koskinen ja vasemmalla Tuulikin tytär

Julia Söderlund. Kuva: Pirkko Laakso

Tamminiemi rakennettiin alunperin tukkukauppia Nissenille yksityiskodiksi. Arkkitehdit Frosteruksen ja Strengellin suunnittelema Villa Nissen valmistui vuonna 1904. Villa ehti vuosien kuluessa vaihtaa omistajaa useaan otteeseen. Liikemies ja päätoimittaja Amos Andersson osti huvilan vuonna 1924 ja lahjoitti sen vuonna 1940 Suomen valtiolle. Tamminiemestä tuli näin presidentin virka-asunto. Kallio menehtyi loppuvuodesta, joten hän ei ehtinyt asua siellä. Risto Rytille (1940—44) ja Gustaf Mannerheimille (1944—46) Tamminiemi toimi virka-asuntona. Mannerheimin jälkeen presidentiksi valittiin Paasikivi, joka muutti Tamminiemen sijaan Presidentinlinnaan, Helsingin keskustaan.

Tamminiemi kätkee sisällensä toinen toistaan mielenkiintoisempia tarinoita. Vuonna 1956 presidentiksi valittu Kekkonen muutti puolisonsa Sylvi Kekkosen kanssa Tamminiemeen, jossa he asuivat kuolemaansa saakka. Kekkosen viihtyivät oikein hyvin Tamminiemessä ja sitä ympäröivässä luonnossa. Kekkonen hoiti suurinta osaa virkatehtäviään Tamminiemestä käsin, ainoastaan suurimmat tilaisuudet järjestettiin Presidentinlinnassa. Tamminiemestä tehtiin Urho Kekkosen kotimuseo Kekkosen kuoleman jälkeen vuonna 1987.

Opastetulla kierroksella. Kuva: Pirkko Laakso

Sylvi Kekkonen oli ystävällinen ja vaatimaton emäntä. Kodinhengittäjänä hän sisusti mielellään Tamminiemeä, joka näkyy alakerran edustustilojen ja yläkerran yksityistilojen harmoniassa. Sylvi ei selvästikään pitänyt itsensä esille tuomisesta julkisuudessa, vaikkakin hän hoiti omaan rooliin liittyvät velvollisuudet moitteettomasti. Vapaa-ajallaan Sylvi ei käyttänyt valtion autoa eikä

halunnut turvamiestä vaan hän kulki mielellään bussilla mennäkseen keskustan gallerioihin ja ystäviään tapaamaan. Sylvillä oli intohimo taiteeseen mutta myös kirjallisuuteen ja kirjoittamiseen. Hän luki paljon miehensä kanssa sekä kirjoitti novelleja. Ajan saatossa hänestä kehkeytyi tunnustettu kaunokirjailija.

Urho oli kova ulkoilemaan ja kuntoilemaan Tamminiemen lähiympäristössä. Töiden lomassa hänen iltapäivänsä kruunasi päivittäinen saaren ympäri kulkeva lenkki. Kuten Urholla oli tapana sanoa, “Kaikki syyt, jotka estävät meitä liikkumasta, ovat tekosyitä.” Hän tykkäsi asettaa itselleen kunnianhimoisia tavoitteita. Yksi tavoitteista liittyi saaren eteläkärjessä oleviin betonisiin kuntoportaisiin. Hänen piti saavuttaa yhdellä loikalla ponkaisten portaiden seitsemännelle askelmalle. Kaiteeseen ei saanut koskea. 74-vuotiaana hän yritti saavutustaan viimeisen kerran, mutta silläkin kertaa tavoite jäi saavuttamatta hyvästä fyysisestä kunnostaan huolimatta. Nykyään portaiden juurella on eri kielillä esittelytaulu, jossa varoitetaan, että hyppääminen on omalla vastuulla.

Kekkosen spa-osasto, kuva: Pirkko Laakso työpöydästä.

Pirkko Laakson ottama kuva presidentti Urho Kekkosen

Kuntoilun vastapainoksi oli hyvä ottaa rennommin ja saunoa. Urholle rakennutettiin rantaan hirsisauna, joka otettiin koekäyttöön vuonna 1956. Siihen kuului takkahuone, suihkuhuone ja löylyhuone. Saunan yhteyteen rakennettiin vuonna 1969 uima-allas. Saunomisessa oli tarkka

järjestys. Se alkoi lauantaisin klo 17, valtionpäämiehen paikka lauteilla oli ovelta katsottuna vasemmalla, kun taas takkahuoneessa ulko-ovelta katsoen takana vasemmalla. Kukaan muu ei hypännyt altaaseen pää edellä - ainoastaan presidentti. Vierailijoille oli tarjolla ainoastaan vichyä, Pyynikin Puolukkaporettia tai Auran nelosolutta. Kuuluisin Tamminiemen hirsisaunan lauteilla istunut vieras on Britannian prinssi Philip, joka oli toivonut pääsevänsä Suomen yksityisvierailunsa aikana saunomaan ja syömään rapuja. Urho toteutti prinssi Philipin toiveen kutsumalla hänet kylään. Sauna teki heihin sen vaatimattomuudellaan lähtemättömän vaikutuksen. Olihan sauna presidentti Urho Kekkoselle melkoinen pyhättö. Omien sanojensa mukaan presidentti rentoutui fyysisesti ja virkistyi henkisesti. Sauna merkitsi paljon valtionpäämiehelle, sillä se sai aikaan sovintomieltä (Tamminiemi, eilen ja tänään, 119).

Sukulaisia korva tarkkana hirsisaunan edustalla. Kuva: Pirkko Laakso

Lähteet: Tamminiemen opaslehtinen

Seppänen, Esa 2022: Tamminiemi, eilen ja tänään. Readme.fi, Helsinki.

JATKOA LILJA LIUKKOSEN VIIME VUODEN ESITTELYLLE

Moikka! Olen Lilja Liukkonen, ja minua pyydettiin kertomaan kuulumisiani siitä, miten opintoni ja työni ovat edenneet.

Jatkoin vuoden 2025 tammikuussa työssä oppimisessa Caverionilla Hämeenlinnassa. Olin koko alkuvuoden toukokuuhun asti Caverionilla ja tein silloin viimeiset näyttöni kouluun liittyen. Kesällä minua pyydettiin LVI-tukku Dahlille kesätöihin. Ja niinpä olin koko kesän Hämeenlinnan Dahlilla töissä.

Elokuussa palasin kouluun ja sain ensimmäisenä päivänä kuulla, että valmistun tavoiteaikaa aikaisemmin, sillä kaikki näytöt olin saanut kevään aikana tehtyä. Tavoiteaikani valmistua oli joulukuun loppuun mennessä. Opintojeni olisi pitänyt kestää sen kaksi ja puoli vuotta, mutta valmistuinkin jo 7.8.25 eli kahdessa vuodessa. Suoritin siis talotekniikan perustutkinnon eli valmistuin LVI - asentajaksi.

Valmistuttuani alkoikin armoton työnhaku. Hain pariin paikkaan ja kävinkin työhaastatteluissa. Tulin valituksi hakijoiden joukosta, sain työpaikan ja aloitin työt firmassa nimeltä Paavon putki. Firma on pieni, ja meitä on tällä hetkellä neljä työntekijää.

Hyppy isosta/ laajasta firmasta, joka tekee töitä isoihin kiinteistöihin muun muassa kauppakeskukset, isot tehtaat ja muille isoille firmoille/ kiinteistöille, oli työtehtäviltään todella erilainen verrattuna nyt, kun pääsin pienempään firmaan. Caverionilla ei käyty kenenkään kotona eikä muutenkaan omakotitaloissa, rivitaloissa taikka kerrostaloissa tekemässä huoltohommia. Nyt

olen päässyt kokemaan sen toisen puolen työstä. Tässä tehtävässä mennään jonkun luokse tekemään putkihommia ja on sellaista ”pienempää” hommaa hanan vaihdosta linjasaneerauksiin tai talon putkien/ kylpyhuoneiden uusimiseen.

Pääsen myös juttelemaan talon asukkaiden kanssa mukavia, ja jokainen kohde on todella erilainen kuten ihmisetkin. Asiakkaiden ikähaarukka on nuorista eläkeläisiin keiden kanssa pääsee juttelemaan päivän mittaan. Tähän mennessä kaikki asiakkaat ovat olleet mukavia. Nyt joulua kohden työkohteet hiljenevät, ja päästään koko firma joululomalle.

Tammikuun alussa taas palataan töihin, ja saa nähdä mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Jatkanko vielä opintoja vaiko päätänkö jäädä töihin?

Hyvät joulut ja uudet vuodet kaikille!

EVA IHAMUOTILA MUISTELEE KIRJASSAAN VAPAUSSOTAA

Ensi syksyn sukuretki pidetään Tampereella 29.8.2026. Koska ohjelmassa on opastettu kierros, joka kiertää vuoden 1918 sisällissodan tärkeimmät kohteet ja paikat, jossa käytiin Pohjoismaiden suurimmat kaupunkitaistelut punaisten ja valkoisten joukkojen välillä, ajattelin vilkaista Eva Ihamuotilan *Silloin ennen* -teoksesta, mitä hän kirjoitti aiheesta. Nokian kartanon tilanhoitajan pestiä hoitanut Frans ei kuulunut aktiivisesti suojeluskuntaan. Koska lähes koko muu kartanon työväki kuului oletettavasti punaisiin, Frans ei halunnut joutua vaikeuksiin. Nokian suojeluskunnasta oli myönnetty hänelle lupa pitää hallussaan ase. Eva vietiin vinttiin, kun kotona tehtiin etsintöjä, ettei Eva olisi vahingossa puhunut sivu suun. Frans piileskeli kartanon voudin asunnolla, mutta hänellä oli puheysteys tilanhoitajan asuntoon puhelimen kautta. Mieleenpainuvien muistojen tuolta ajalta oli, kun harmaisiin takkeihin sonnustautuneet miehet valkoisine käsivarsinauhoineen tulivat julistamaan, että isänmaan oli vapaa. Väki oli huojentunut ja riemuissaan, ja Evan ei tarvinnut enää pelätä isänsä hengen puolesta.

Evan 1918 saama käsinmaalattu suojeluskuntalaista esittävä postikortti.

Myyty Lotta Svärdin järjestön hyväksi. Evan Silloin ennen -teoksesta.

MATILDA IHAMUOTILAN MUISTOSÄÄTIÖ

MYÖNNETYT STIPENDIT 2025

Matilda Ihamuotilan muistosäätiön hallitus on myöntänyt apurahoja seuraavasti:

A-haarasta oli yhteensä 15 hakijaa ja saajaa. Apurahoja myönnettiin yhteensä 22 250 €.

Seuraavat henkilöt ovat antaneet luvan julkaista nimensä apurahan saannista:

Nimi	Myönnetty summa
Aku Ihamuotila	1500 €
Anna Ihamuotila	1500 €
Fabian Ihamuotila	2000 €
Johannes Ihamuotila	1500 €
Markus Ihamuotila	500 €
Sara Ihamuotila	1500 €
Essi Kasterinne	1500 €
Aaro Säynväjärvi	1500 €
Aava Söderlund	1500 €

B-haarasta oli yhteensä kolme hakijaa. Apurahoja myönnettiin yhteensä 5250 €. Seuraavat henkilöt ovat antaneet luvan julkaista nimensä apurahan saannista:

Nimi	Myönnetty summa
Mikko Olkkonen	1250 €

SUKUSEURAN JOHTOKUNTA 2025

Puheenjohtaja Jukka Kahila

Tiilijärventie 5C6, 15870 HOLLOLA

Puh: 040 8411739

Email: jukka.kahila58@gmail.com

Webmaster Matti Saarinen

Pokkolantie 21, 21420 LIETO

Puh: 0400 829417

Email: matti.saarinen@elisanet.fi

Kokoussihteeri Janne Rajala

Puistokuja 3 A 14, 05400 JOKELA

Puh: 044 278 7070

Email: janne.rajala@saunalahti.fi

Syyrin Sanomien toimittaja

Sini Fabre

Varapuheenjohtaja Tuulikki Koskinen

Malkapolku 4B, 00630 HELSINKI

Puh: 040 591 7067

Merja Isotalo

Ajurintie 7 as 16

21420 Lieto

Puh: 050 4919048

Ulla Vesander

Mäkelänkatu 97 B 31 C,

00520 HELSINKI

Puh: 050 323 5433

Email: uvesander@gmail.com

Marja Äärilä

Pekolanraitti 8 E 42, 30100 FORSSA

marjaaarila@gmail.com

Sini Fabre

Fredrica ja Matti Syyrin sukuseura

<http://www.syyrinsukuseura.com>

Perustettu 16.9.1984

Sukulaisia odottamassa pääsyä lounaalle Café Adjutanttiin. Kuva: Pirkko Laakso